

STAŇKOVSKO

Nepolitický, nezávislý týdeník.

Vychází každou sobotu. — Předplatné: ročně poštou 29.— Kč, půlletně poštou 14.50 Kč. — Redakce a administrace v Staňkově. — Rukopisy se nevracejí. — Inzerce levná, platí se předem. — Kdo ponechá si dvě čísla, stává se odběratelem. — Poštovní úřad šekový číslo 210.627. — Telefon k použití číslo 1. — Novinová sazba povolena řed. pošt. a tel. v Praze, č. 131.619-IIIa 1937. — Dohledací poštovní úřad Staňkov. — Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově. Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Staňkov letoviskem.

Dne 7. února vzpomínal český národ sedmdesátých narozenin velikého chodského syna, Jindřicha Simona Baara, klenečského rodáka. Narodil se v Klenčí na Šumavě, v ryze českém chodském kraji. Mnoho tisíc turistů a výletníků navštěvovalo ročně celý tento kraj: Kleneč, Pec, Trhanov, Výhledy, Česká Kubice a Babylon byly vyhledávanými letovisky, kde nacházeli měšťáci osvěžení ve zdravém vzduchu šumavských hvozdů. — Nadešel však čas, kdy toto Chodsko bylo uznáno krajem německým, bylo rozpuštěno a s Chebskem, Chomutovskem a podobnými kraji postoupeno bylo k říši.

— Tím ztracena byla všechna ta krásná letní sídla, hlavně již nahoře uvedená.

Jest třeba hledati letoviska nová, která by poskytovala výletníkům všechno pohodlí, jaké jim podávaly ztracené kraje.

Proč by podobným místem nemohl býti také Staňkov se svým okolím?

Staňkov rozkládá se v pěkné kotlině na úpatí Šumavy, po obou březích Radbuzy. Nad městem vypíná se vrch Mastník, porostlý pěkným lesíkem. V městě není v této době žádných větších průmyslových podniků, které by kouřem ze svých komínů znečišťovaly svěží pošumavský vzduch. Obci zůstaly zachovány před zábořem všechny krásné lesy, bohaté houbami, plodinami a osvěžujícím chladem a stínem v letních prázdninových vedrech.

Na břehu Radbuzy nad městem je vyhledávána městská plovárna, kde možno osvěžit tělo, jak dětem v ohrazeném mělkém úseku řeky, tak dospělým a plavcům v místech od odrazného prkna po řece dolů až k jezu a elektrárně. Po vykoupaní zve návštěvníky trávník veliké louky, patřící k plovárně, aby na něm vystavili svá pobledlá těla blahodárným a osmahujícím paprskům slunce.

Těm, kteří se nechtějí vysaditi žáru letního slunce, skýtá plovárna ve stínu stromů milé posezení, pobavení a osvěžení. Občerstvení možno koupiti u dozorce.

Řeka oplývá množstvím velikých ryb, takže rybářští fanouškové naleznou ukončení své lovecké vášně. Jim vyšel vsíříc místní rybářský spolek tím, že bude prodávati levné sezonní lístky.

Také na jiné sporty je na plovárně pamatováno. Možno hráti odbíjenou a lze

veslovati na lodkách, které půjčuje plovárna za mírný poplatek. — V městě jest sportovní klub, pěstující kopanou a k němu se druží klub tenisový.

Život ve Staňkově je příjemný. — Jsou zde restaurace i hospůdky, kde je možno poseděti při sklenici dobrého staňkovského nebo plzeňského prazdroje po předchozí dobré večeři.

Spojení se světem jest upraveno jak po dráze, tak po silnicích. — Také do okolí Staňkova možno konati zajímavé výlety. Do Zíchova, kde jest krásná krajina, do Chudenic a Lázní, nad nimiž ční k nebi sv. Wolfgang, na Merklínsko atd. Slavná je staňkovská pouť na sv. Jakuba. Městské muzeum vzorně vedené poskytuje návštěvníkům mnoho poučení a ve dnech deštivých lze si krátkou dlouhou chvíli čtením knih, vypůjčených z veř. knihovny.

Potřeby denního života jsou zde k dostání všechny v míře hojné a i pro mlsné jazyčky se u místních obchodníků vždy něco najde.

Shrňme-li všechny tyto přednosti našeho Staňkova, vidíme, že bychom mohli s čistým svědomím pozvati ty výletníky, kteří zabráním jejich oblíbených letních bytů stojí zde bezradní a nerozhodnutí, kam letos na prázdniny. Chceme-li však někomu nabídnouti pohostinství, musíme se mu v první řadě postarati o střechu nad hlavou. To také hodláme učiniti. A proto vyzýváme všechny občany, kteří mají přebytečné pokojíky ve svém bytě, kterých by mohli postrádati a pronajmout je našim hostům, aby se přihlásili u městského úřadu, kolik lůžek tam mohou umístiti, zda s peřinami či pokrývkami a s udáním nájemného měsíčně. — Oznamili bychom to těm, kdo by nás na léto minili navštívit.

Doufá se, že dovedeme vyjít našim návštěvníkům všemožně vstříc, že jim zpříjemníme pobyt u nás, aby se jim zde líbilo tak, že se k nám budou vždy zase rádi vraceti, ba že přivedou s sebou i jiné. — Bude to pro nás dobré a bude to dobré i pro hosty, kterým nahradíme jejich oblíbená ztracená letoviska. Přejeme dobré věci zdar!

Odborný ženský lékař a porodník

Telefon 1202.

MUDr. Jan Hofmann,

em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v. v. nemocnice v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30, I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

Sokolstvo.

Sokol Staňkov sněmoval. Konal valnou hromadu v neděli 29. ledna 1939 za účasti 87 členů. Po zahájení složil 12 nových členů slib do rukou br. starosty Jana Sichrovského, který valnou hromadu dobře řídil. Zprávy činovníků a odborů daly nahlédnouti do krásné a obětavé práce a snah, vedoucích k rozkvětu jednoty. Přes dvě hodiny předkládali funkcionáři součty svých radostných výsledků. — Jednota má nyní 278 členů. Vedle zájmů tělocvičných a ideových zůstávají v popředí zájmy hospodářské. Tíživý dluh na sokolovně vážnoucí klesá pomalu, leč přece jen se každým rokem zmenšuje a zmenšuje i starosti těch, jež stojí v popředí jednoty. Velmi čile si vedl odbor pořadatelský. — Zdravici za župu pronesl župní menšíňář T. Pelnář z Domažlic a za okrsek Fr. Kastl z Osvračína, který zejména přál jednotě, jako sídlu okrsku, hodně síly a vnitřního klidu. Volby byly provedeny klidně a zvoleni: starostou J. Sichrovský, jeho náměstky Jakub Ulrich a Karel Žák, náčelníkem Josef Chmelfř, náčelníci Anežka Brožovská, vzdělavatelem Bart. Haas, zdravotníkem Dr. Frant. Eger; členy výboru: Jan Roučka architekt, Marie Trnková, Emil Lukeš, Karel Hofman, Václav Blahník, Jan Königsmark, Jakub Varta, Jan Roučka, Petr Vacík a Josef Žák; náhradníci: Marie Chmelfřová, Josef Štengl, Jan Klement, Josef Hornek, Adolf Ernst; účetními dozorcí: F. Buňat, F. Korčík a Karel Lang.

— V ustavující výborové schůzi jednoty byli zvoleni: jednatel, novinářem a tiskovým zpravodajem Josef Žák, pokladníkem Emil Lukeš, knihovníkem a archivářem Jan Königsmark, branným referentem Václav Býrut, správcem náradí Ant. Šmídhamer, matrikářem Petr Vacík, kronikářem Bart. Haas, hudeb. referentem a zástupcem hostinské koncese K. Lang, zástupcem biografu Václav Blahník. Bylo schváleno ustaviti odbory: pořadatelský (ustavením pověřen Petr Vacík), kuchyňský (pověřena M. Trnková), biografický (pověřen V. Blahník) a kluzištní (pověřen náčelník Chmelfř.) Cvičitelské sbory, jakož i vzdělavatelský budou ustaveny v nejbližších dnech.

FOTOGRAFIE ze šibřinkové scény lze koupiti přímo u fotografa Frant. Pavlíka. Stojí 2 Kč 1 kus.

Jaroslav Janovský: **Setkání.**

Nízké, těžké mraky převalují se nad dunícím mořem. Obzor zmizel, zbyla jen řvoucí, černá propast. — Pod otevřeným oknem pensionu Miramare rozstříkují se vlny, štvané divokými nárazy bory. Simona leží ve tmě s široce rozevřenými očima a zdá se, jakoby napjatě počítala úderů těžkých vln o rozečkané balvany, po nichž s crkotem slékají spousty vody, aby byly v zápětí znovu vrženy na skálu a započaly znovu svou nekonečnou cestu do bouřícího moře.

Ze tmy po její levé straně se ozývá hvízdavé oddychování jejího manžela a Simona si náhle uvědomuje, že za celá dvě léta jejího manželství nebyl jí tento zvuk tak odporný jako dnes. Ale což. Poslouchá ho dnes naposledy. Její divoce kombinující mozek je náhle zavalen zvláštní teplotou a jakoby sladkou vlnou, jako vždy, když si uvědomí tu úžasnou hru náhody, která ji přivedla právě v těchto dnech do Dubrovníka.

Po dvou dnech pobytu v Miramare zažila Simona Vallierová druhý největší ořez svého života. První před třemi lety, když se dověděla od své matky, že André odejel do Ameriky a druhý před pěti dny, když pak ho uviděla v saloně hotelu Miramare ve společnosti svého manžela.

„Dovolte, abych vám představil svou paní“, řekl továrník Vallier, samolibě se usmívaje. „Pan André Blanchart. Pařížan, jako my“.

Vteřinu stáli oba jako mramorové sochy. Simona cítila, že v příštích vteřině se André vrhne k ní a proto se s vypětím všech sil zatvářila chladně, podávajíc mu ruku. „Bon jour, monsieur“, řekly její bledé rty a srdce jí skočilo do hrdla, když ucítila jeho rty na své ruce. Vallier přisunul křeslo a jal se hovořit tak nenuceně, že Simona, znajíc jeho žárlivost a nenávisť ke všem mužům, kteří se k ní přiblížili, nevycházela z údivu. Přirozeně, nemohl tušit, že André Blanchart je jediným mužem, který kdy v Simonině životě něco znamenal.

André se úzkostlivě bránil rozhovoru o Paříži a hovořil chvatně o krásách Jadranu a o Kalifornii, kam ho osud zavál po bezútesném životě v New Yorku. Tak se Simona dověděla, že jméno Blanchart je nerozlučně spjato každým velkým filmem společnosti Paramount, jejíž důvěru získal jako filmový architekt velkého stylu. Vyprávěl o svém boji se životem a ztrnulá Simona naslouchala jako ve snách, přenášejíc se v duchu do Paříže před třemi lety, do chvíle, kdy jí líčil růžovými slovy jejich budoucí život. — Pak náhle zmizel a po roce se Simona provdala za továrníka Valliera, který byl nesmírně bohatý a ještě více žárlivý na svou krásnou ženu. Proto nedovedla pochopit, jak se stalo, že nyní odešel sám na jejich obvyklou partii bridge s hotelovou společností a zanechal ji samotnou s Adréem, který se chvěl jako list, „Simono“, zaúpěl tiše a učinil pohyb, jako by se chtěl k ní vrhnout.

„Doufám, že se zdržíte déle v Dubrovníku, pane Blancharte. Je zde tak krásně“, hovořila Simona ledabyle, zatím co její třesoucí se ruka psala na papírový ubrousek: „André, miláčku, v půl páté budu v lesíku Belvedere. Přijď.“

Ve tři hodiny odešel André Blanchart chvatně z pensionu. Obešel hluboký záliv, na jehož začátku stojí Miramare. Ve čtyři

hodiny spatřil na moři malou skvrnu, která se odlepila od mola u pensionu a zamířila k lesíku na druhé straně zálivu. Moře bylo klidné a Simona konala tuto výjízdku velmi často, což jí Wallier milérád dovoľoval, neboť byla výbornou veslačkou a on mohl alespoň dít v lehátku bez obav, že bude Simona obletována smečkou protivných hejsků, kteří se hemžili na malé pláži u pensionu.

Pět krásných dní a každého dne vyjížděla Simona Vallierová do lesíka Belvedere a každého dne spočíval spokojený a klidný pan Vallier ve svém lehátku na terase pensionu Miramare. A páté noci ležela Simona s otevřenými očima na lůžku, oživujíc si v srdci znovu a znovu poslední chvíle v náručí Andréově v Belvedere. „Simono“, řekl jí, vzrušeně oddychuje, „zítra v jedenáct hodin odjíždí Princessa Olga z přístavu. Zavazadel nepotřebuješ. Mám všechno, co budeš potřebovat během plavby. Ostatní koupíme v Pieru, kam přijedeme ve čtvrtek ráno. — Vyřídím si tam svou záležitost a v noci odplujeme do Ameriky. Teď jed' zpátky, má drahá, abys nevzbudila Vallierovo podezření. Budu tě čekat na palubě a přijdu ti naproti k můstku. Jdi, slunce moje a zítra odplujeme do nového života.“

Rozpěněné vlny bijí do skály a Simona Vallierová nemůže spát. Již zítra zmizí všechna hořkost nenáviděného života, která se v ní nahromadila za tři léta, kdy on odešel. Její muž? Nenávidí ho. Její závazek? Je lhostejný, když přišla láska. Následky? Milovala a miluje Andréa. — Všechna zařízení a všechny zákony světa nemohou zabránit jejímu štěstí ze stracené a znovunalezené lásky. V jedenáct hodin odpluje „Princessa Olga“ a oni s ní. Simona svírá pošťár za hlavou a cítí touhu probudit toho spokojeně chrápajícího muže na vedlejším lůžku, aby mu řekla, že ho nikdy nemilovala, že nenáviděla jeho malá, mžouravá očka, která jí stále sledovala potměšilým a podezřívavým pohledem. „Ten Blanchart se mi líbí“, řekl jí včera. „Nepronásleduje tě jako ti ostatní floutkové.“ Simona má pocit, že musí vyskočit a smát se mu do obličeje. „Měl bys ho vidět v lesíku Belvedere“, chce se jí vykřiknout do udivených očí Vallierových. Ale zatíná zuby a zavírá oči.

Sténající moře vymršťuje na skály sténající jazyky vln, pokryté bílou pěnou a zdálky se ozývá teskný zvuk lodní sirény. „Princessa Olga“ se blíží k přístavu.

První ráno, kdy nevysvitlo slunce. Mrazy, nyní již vyšší, ale stejně nasáklé vodou, leť na západ. Je devět hodin. Simona snídá, jako obvykle se svým mužem, tentokrát v saloně, protože na terase je chladno.

„Z koupání dnes nebude nic“, hovoří mrzutě Vallier. „Mohli bychom jít do přístavu se podívat, nechceš?“ Simoně přejel mráz po zádech. „Přijela velká loď Princessa Olga“, pokračuje její muž, trhaje silnými zuby kus bílého chleba. Simoně se zdá, že je to její srdce. „Ne, nepůjdu dnes ven, není mi dobře“, říká obdivuhodně klidně.

„Dobře, drahoušku“, hovoří Vallier něžně. „Jdi si tedy lehnout. Půjdu sám. Je to tajnostkář, tenhle Blanchart. Kdybych ho nebyl ráno potkal na chodbě, nebyl bych ani věděl, že odjíždí.“ Simonin šálek třeskl o talířek trochu hřmotněji, než dosud. „Mon Dieu“, sykly její rty, ale hned se opanovala. — „Nemůžeš tady být přece věčně“, řekla lhostejně a upila svou kávu.

„Ale, ale, copak ti udělal? Je to velmi

příjemný chlapík. Půjdu se podívat k lodi a rozloučím se s ním i za tebe. Jdi si lehnout, Simono, jdi.“

Rozložitá postava Vallierova mizí v záhybu cesty a Simonin mozek je napjat k prasknutí. Je půl desáté. „Nesmí tam jít. Mon Dieu, nesmí. Simona se zoufale rozhlíží a její pohled se zastavuje u malého liftboye.

Desetidinar, vtisknutý do chlapcovy ruky, rozzáří jeho oči do intenzity majákového reflektoru. Rozumí německy. Allors.

„Půjdeš za mým manželem do přístavu, Ale ať tě nevidí. Přesně v půl jedenácté půjdeš k němu a řekneš, aby ihned přišel sem, že mi je velmi zle, rozumíš?“ Chlapec chápavě přikyvuje. „Vyřídíš-li to dobře, dostaneš ještě deset dinarů, slyšíš?“ Za dvacet dinarů skočí liftboy do ohně. „Jdi a opatrně, je to překvapení“, šeptá Simona a sleduje chlapce. Tři čtvrti na deset.

„Do přístavu je půl hodiny“, uvažuje Simona ve svém pokoji. „V jedenáct hodin přijde zpátky a i kdyby se vrátil do přístavu, budeme již dávno na moři.“

V deset hodin stojí Simona na molu a odvažuje svou loďku. Moře bouří a začíná pršet. Na druhém břehu zálivu je přístav. Obcházet není možné, mohla by potkat svého muže. Přejede záliv a druhou stranou se dostane do přístavu.

„Madame chce na moře?“ tázal se překvapeně hlídač loděk. „Lošo vreme, madame, lošo vreme. Je to nebezpečné. Bora je zlá, vlny jsou zlé.“

„Nebojím se, Radovane“, zasmála se Simona. — „Veslovala už jsem proti horším vlnám. Odstrčte mne, ano?“

Radovan potřásl starostlivě hlavou, když buclatá loďka rozřízla první vlny. „Boga mi, cedil mezi zuby, ta ženská má odvahu.“

Ale Simona Vallierová dovedla veslovat. Chvillemi se loďka ztrácela v prohlubni vln, aby se v zápětí vymrštila na jejich vrcholek. Každým okamžikem se zdálo, že se loďka překočí. — Simona napínala všechny síly. Voda střikala dovnitř, na štěstí dešť právě ustal. Ještě několik minut. „Pro Boha, jak přistanu?“ napadlo jí. Ohlédla se. Viděla šedozelené hory, ženoucí se proti a slyšela jejich explose, když narazily na překážku.

Půl jedenácté. V tom okamžiku odchází Vallierůstrašen z přístavu a André počíná znovu doufat.

Simonina loďka se zmítá nedaleko svého cíle. Simona šeptá modlitbu a zabírá vesly. Těžká, šedozelená vlna polyká v tom okamžiku loďku a vahou desítek tun rozbouřené vody vrhá ji kupředu na letící skálu.

Nelidský výkřik projel řevem vln, spolknut v zápětí rachotem roztrštěné vody a bílá pěna se zbarvila krví. „André...“ Druhá vlna odnáší i tento zoufalý výkřik a křečící ztrnulé prsty se zachycují slizské skály. Další dunivý náraz neúprosného živlu vyhazuje na skálu rozbité tělo Simony Vallierové, z jejíž hlavy vytéká horký pramen krve do řvoucí šedomodré vody. — „André...“

Přesně v jedenáct hodin vyplula „Princessa Olga“ z přístavu. Na vlhké lavici hořejší paluby spočívá shroucený André Blanchart, odvářející si v srdci šílenou nenávist k Simoně, která dovedla být tak nelidskou, že poslala svého muže, aby se za ní rozloučil.

Několik set metrů od dýmající parolodi naráží rachotivě na skálu převrácená, buclatá loďka s velikou ranou v boku. Nedaleko pluje utržené veslo a dunící moře pohlcuje poslední zoufalý výkřik: „André!“

Z týdne.

Brány „Světového veletrhu ve Staňkově“ se uzavřely za posledním návštěvníkem definitivně. Cizozemské výpravy odjely do svých domovů, spokojeny s dobrymi obchody, zmlkl opravdový veletržní ruch a shon. V tom klidu bývalého dějiště světového kongresu národů zůstal jsem ráno při svítání sám a na pozdrav rozloučení kynuly mně řady vlajek, ve se le plápolajících, neznavené se vysmívajících mým nevyspalým očím. V uších zní melodie půvabné scény, vidím znovu triumfální vchod národů do veletržní dvorany, jež vítá uctivý přizrzlý ceremoniář, a toužebně hledím v průvod klidných Angličanů, spanilých francouzských dam, jež chránili stateční mušketýři (v medvědích botách), divokých Španělek s „klidným“ Toreadorem, líbivých Holanďanek, šikmookých Číňanek (příliš hnědých), tančivých Bajader, i hulákající čeládky černé i hnědé rasy. A ten rej, který proměnil dvoranu v babylonskou zemi... Tápu a ve vzpomínkách, divoce hýřících kol mé hlavy, oddávám se cele uprchlému vidění. Sbírám s hladké podlahy bílý kvítek, který vypadl dovádívě Španělce z vlasů. Je neporušený, jako zázrakem chráněný před tou litící veselostí. Když v naději jej schovávám pod klopou — poznávám květ, který jsem ve vší zbožnosti zvečera věnoval té, na níž jsem nyní vzpomínal. A ta chvilka mě přesvědčila, že si můj dáreček nezasloužila, protože jej nedovedla uchránit ani jednu noc...

Mistr Zdeněk Štěpánek píše našim ochotníkům... Sdružení ochotníci ve Staňkově požádali dramatického umělce Mistra Zdeňka Štěpánka, aby převzal protektorát ochotnického mumraje, který se koná tuto sobotu v Lid. domě. Mistr Štěpánek na tuto žádost poslal pořadatelství dopis tohoto znění:

Vážení pánové!

Děkuji Vám ze srdce za Váš milý dopis i za Vaše tak vlídné pozvání k Vám. Odpovídám poněkud opožděně, ale omlouvám se svojí nemocí, která mne tak zdržela od veškeré práce, že nevím, čeho se dřív chopit a komu odpovět. Ani nevíte, jak rád bych přišel mezi Vás a jak rád bych uviděl Váš kraj, který jsem si tak upřímně zamiloval, vždyť jsem tam u Vás prožil velký kus svého dětství. Vzpomínám na Vás v těchto dobách dvojnásob a nemohu se dočkat dne, kdy si řekneme, že to, co se stalo, je odčiněno a patří minulosti. Zdravím Vás všechny Váš Zdeněk Štěpánek.

Dary. Sokol Staňkov děkuje tímto p. vrch, radovi pol. správy, okres. hejtm. noví Dru M. Kramatovi v Domažlicích za dar 50 Kč. — Musejní spolek kvituje s díky dar 50 Kč, který mu byl věnován p. ředitelem J. Fronkem z Domažlic a p. Josefem Wilhelmem, obchodníkem ze Staňkova (měst).

Valná hromada Musejního spolku ve Staňkově se koná v neděli 26. února o půl 2. hodině odpo. v hostinci u Kozinů ve Staňkově.

K šedesátinám p. Emanula Kubly, staňkovského kronikáře a veřejného pracovníka, blahopřejí srdečně svému zaslou-

Páni finančníci a P. T. četnictvo!

Po době velkých přesunů potřebujete nás. Většina vás změnila svá místa pobytu a tím proud pro radiopřijímač. Jejich výměny jakož i eventuelní proměny ze střídavého na stejnosměrný proud odborně a levně provede

TELEFON č. 100.

RADIO-KRATOCHVÍLE DOMAŽLICE.

Zastoupení - informace BOH. KOŽÍŠEK, Staňkov, Husova ulice 120 (u Petrasků).

žilemu členu: místní odbor NJP, hasičský sbor městský, Musejní spolek a Sokol.

Policejní hodina uzavírací. Poslední číslo „Okresního věstníku“ pro politický okres domažlický přináší vyhlášku, kterou se podle zákona stanoví uzavírací hodina pro hostince a restaurace do 24 hodin a pro kavárny do 1 hodiny. Po uzavírací hodině nesmí hostům ani přístup do místností hostinských a výčepních, ani další pobývání v nich dovoleno býti. Prodloužení polic. hodiny uzavírací povoluje na žádost okresní úřad.

Vzpomínka. Dne 7. února by se byl dožil 70 let chodský spisovatel Jindřich Šimon Baar, nekorunovaný král Chodů. A snad jest mu lépe, že se jich nedožil, že neviděl plačící své věrné při smutných říjnových událostech 1938. Zůstal věren, a věrní Chodové jej mají mezi sebou.

Návštěvy stran u okresního úřadu v Domažlicích. U okresního úřadu byly stanoveny pro návštěvu stran následující všední dny: úterý, čtvrtek a sobota vždy od 8 do 12 hodin. Mimo tyto dny a hodiny budou strany přijímány jen v záležitostech neodkladně nutných.

Očkování dětí. Po 15. dubnu t. r. bude ve zdejší okrese prováděno očkování dětí v 1., 7. a 14. roce věku, jakož i osob vydaných zvýšenému nebezpečí nákazy neštoviční, které během 5 posledních let nebyly očkovány.

Tento týden vyšlo 2. číslo „Mládeckého listu“, který vydali staňkovští mládenci k X. plesu, pořádanému dne 18. února v sokolovně. Ples mládců má u nás již svoji tradici a jeho dobrou pověst dovrší se tímto jubilejním podnikem.

Agendu motorových vozidel, včetně řídicí motorových vozidel pro celý politický okres, včetně obcí přičleněných z bývalého okresu Horšovský Týn, vede, počínaje dnem 2. února okresní úřad v Domažlicích.

Krajan u říšského kancléře. V tomto týdnu přinesly denní listy zprávy o úspěchu našich jezdců na mezinárodním jezdeckém turnaji v Berlíně s fotografií, kde vítězná naše družstvo je přijato kancléřem Hitlerem, který právě podává ruku pluk. Ant. Hronovi, našemu vojenskému přidělení v Berlíně. Plk. gšt. Ant. Hron je synem staňkováka, ředitele zem. desek v. v. Jana Hrona.

Na „Národní pomoc“ v Křenovech bylo vybráno 538 Kč.

Naše pivo se dováží i nadále do Sudeč. Po vymezení nových hranic zůstalo staňkovskému pivovaru 60 procent zákazníků za hranicemi. V Hostouni byl opět otevřen filiální sklad staňkovského piva.

Kácí se. V lesích, které připadly Německu, se v rychlém tempu kácí stromy, ku kterýmžto práci jsou přijímáni lesní dělníci z našich českých vesnic.

Vyrovnejte si předplatné!

Za národním básníkem.

Před několika dny jsme doprovodili na poslední cestě našeho národního básníka, Fr. S. Procházku, předsedu spolku spisovatelů Máj a dlouholetého redaktora čas. Zvon. Nedlouho před smrtí položil Fr. S. Procházka náš spolupracovník, V. J. Krýsa několik otázek, na které básník odpověděl:

„Převzal jsem redakci Zvonu po M. A. Šimáčkovi roku 1913 a nikdy on ani já jsme nevolili střední cestu. Duch Zvonu byl dán jeho zakladateli a majiteli, členy národními spisovateli s A. Jiráskem v čele. Zvon byl vždy směru výslovně národního, nikdy nezakolísal a je tak dodnes. Proto si nás levicovní nevíšmalí a my jsme se do jejich politik nikdy nepletli. Ozvali jsme se, když začali dělit literaturu a spisovatele na pravé a levé. Nezná politiky ani třídnictví. Polemik jsme naprosto nepěstovali. To byla Jiráskova zásada a správná. Proti záplavě překladu staví se Zvon od svého prvopočátku a činil nejednou návrhy, jak to zabrzdit. Musila přijít teď hrozná katastrofa, abychom se vzpamatovali ze svých pohádkových ideologií a vrátili se k národní realitě. Česká kniha vyvážená z duše národa bude vždy tím, čím byla v minulosti buditelům národním a naši literaturu si představují živou jen v tradici a to nijak utkvělou, tvořivě postupující a výš rostoucí.“

O nové silnice. Mezi novými silnicemi ve vybudování přerušené silniční sítě v našem kraji je projektována silnice Milaveč-Lštěň, Květkovice-Močerady, Horní-Dolní Kamenice a rekonstrukce okresní silnice Staňkov-Koloveč. Okresní výbor podal již žádost o podpory na stavby těchto silnic ze zemské silniční akce. Před tím již udělil zemský výbor zdejšímu úřadu podporu v částce 20.000 Kč na úpravu a opravy okresních silnic. Okres. hejtm. účastnil se informativní schůzky u okresního úřadu v Klatovech za účelem stanovení směru dálkové spoje Domažlice-Přeštice. Je třeba též rozhodnout, jak by se dostalo vhodného silničního spojení Staňkovsku.

Okres domažlický ztratil při záboru 21 obcí, proti tomu však získal 22 obcí českého Staňkovska. Rozloha okresu je nyní asi o 5 ha menší. Silnic ztratil 73 kilometrů. Přidělením Staňkovska a části okresu horšovskotýnského získal však 83 km silnic.

FOTOGRAFIE Fr. S. Procházky s podpisem, jakož i jiné fotografie čelných osobností s vlastnoručními podpisy přátelům autografů zasílá redaktor V. J. Krýsa, Praha-Štrašnice, Bohdalecká 521.

LISTÁRNA REDAKCE. Recilov: Děkujeme za článek, jež otiskneme příště. — Uzávěrka listu je ve středu večer.

**Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované
červené a černé, duté cihly, klenovky, dlaždice.**
Veškerý cihlářský materiál osvědčené jakosti

za levné ceny s dovozem kamkoli dodá

F. KREYSA, STAŇKOV

Vlastní doly „DOBŘE ŠTĚSTÍ“ V DOBŘANECH.
Osvědčené vzduchem prané UHLÍ.

Biografy.

BIO SOKOL Staňkov předvádí v neděli dne 12. února o 8. hodině večerní italský velkořím: „Bílá eskadrona“, mohutné drama ze života italského koloniálního vojska v Lybijské poušti. Učinkuje orchestr římského Augustea, dirigent Mario Rossi. - Dodatek: zvukový týdeník.

BIO SOKOL Koloveč předvádí v neděli dne 12. února odpoledne a večer český film: „Vězeň na Bezdězi.“ Dramatický příběh královského českého dítěte o 7 dílech.

MĚSTSKÉ DIVADLO v Plzni. Dnes v sobotu večer premiéra Jankovcovy opery „Srdce za milion.“ — V neděli dopoledne pohádka o Kašpárkovi, odpoledne „Paganini“, večer „Srdce za milion.“

Masopust 1939.

11. února společenský ples Národního hnutí pracujících mládeže v sále u Roučků ve Stichově.

11. února maškarní mumraj staňkovských ochotníků v sále Lidového domu ve Staňkově.

V sobotu 11. února všedelnický věneček DTJ v hostinci paní Kochmanové v Osvračíně.

12. února společenský věneček v sále Rudolfa Homolky v Těšovicích.

18. února X. mládežnický ples ve dvoraně sokolovny ve Staňkově.

20. února maškarní ples a 21. února maškarní dozvuky hasičů ve Všekarech v sále u O. Smazala.

12. února sousedský věneček Ml. Nár. Jedn. v Malonicích v hostinci p. V. Retta.

11. února ples hasičského sboru v H. Kamenici v sále u Steinbachů.

18. února společenský věneček v sále u Štenglů v Čermné.

18. února kostymní ples DTJ ve Staňkově v Lidovém domě.

21. února maškarní dozvuky mládežnického plesu v sokolovně ve Staňkově.

V pondělí 20. února sousedský věneček v hostinci u Valkounů ve Lštění.

V pondělí 20. února ples míst. odboru NJP v Křenovech u Langů.

V sobotu 18. února dělnický ples DTJ v Přívozci-Chotiměři u Němců.

Písemnictví.

„MĚSÍČNÍHO ZPRAVODAJE“ čilého Dědourkova nakladatelství a knihkupectví v Třebouchovicích p. O. vyšlo již V. ročníku č. 1. - Měsíční zpravodaj má svou dobrou tradici zejména mezi učitelstvem a kulturními pracovníky vůbec. Ku podivu: venkovské nakladatelství se odvážílo před 4 roky nákladného počínání, je muž na mnohých místech byl přisuzován jepičí život. Ale „Měsíční zpravodaj“ se drží, koná dobrou službu nejen národní veřejnosti, ale velmi se činí, aby opravdu sloužil a posloužil především škole, učitel-

Prodám domek

v Krchlebech, (z volné ruky) o čtyřech místnostech, s chlévem, stodolou, 2 sklepy a 28 a pol. Cena 23 tis. Kč. K doplání v administraci tohoto listu.

Houslové hře

vyučuje ve Staňkově učitel hudby
Karel Lang,

žák em. řed. konservatoře E. Holého

(Staňkov, Husova, budova pošty I. patro)

Plesové pozvánky

vkusné a levné zhotovuje;

Tiskárna

Závorka

Staňkov

teli a kulturním pracovníkům na kterémkoliv místě kulturní práce. - Nové číslo M. Z. obsahuje přehled osudného r. 1938, otisk článku min. veř. prací O dálnicích a průplavech, vlastivěd. pojednání k chodské tragedii, o slavnostech stromů, proč je v našem státním znaku lev, článek A. Nováka o Karlu Čapkovi, přehledy knižních novinek a j. M. Z. vychází 35.000 výtisků a zasílá se všem školám v republice, většině učitelstva i všem, kdož o něj požádají za část. úhradu pošt. a exp. výloh (na celý ročník pouze 5 Kč.)

Místo Kč jest jen K. Podle vl. nařízení musí býti nyní česko-slovenská koruna jako základní měnová jednotka zkráceně označována jen K a ne jako dříve Kč.

Také na domažlické radnici krise. Dvaadvacet členů měst. zastupitelstva v Domažlicích podalo před časem resignaci na svoje funkce. Okr. úřad resignaci přijal a navrhl zemskému úřadu, aby obecní zastupitelstvo bylo rozpuštěno a správou obce pověřena byla správní komise.

Staňkovsko Národní pomoci. Okresní výbor Národní jednoty na Staňkovsku se usnesl, aby zbylé obce z okresu horšovsko-týnského v počtu 22 obcí a 2 osad učinily sbírky ve prospěch Národní pomoci v penězích i naturalích (obilí) a toto zpeněžily a výnos sbírky složily u Okresní záložny hospodářské v Staňkově, která pak hromadně odešle výsledek sbírky ústředí Národní pomoci. — Dosud bylo složeno u záložny: obec Všekary 1229 K, obec Krchleby 107.30 K.

Okresní konference činovníků přípravného výboru Národní jednoty ve Staňkově se koná v neděli dne 19. února v hotelu Felix. - Okresní přípravný výbor na Staňkovsku má 13 místních organizací a v dohledné době dojde k založení dalších organizací na Staňkovsku. - O životě a práci Národní jednoty v našem kraji budeme informovat veřejnost pravidelnými zprávami.

Jubileum. V těchto dnech dožívá se v Klatovech padesát let ředitel živnostenských škol Josef Zd. Novotný, přední činovník šumavského sokolstva, staňkovské veřejnosti dobře známý.

Záložníci! Nepodávejte žádosti za odklad cvičení ve zbraní, kterému jste letos povinni. Příslušná velitelství nebudou podané již žádosti letošního roku vyřizovati.

Navštivte

m u s e u m!